

Posudek bakalářské práce Michaely Mondekové Expresivní výrazivo v současném bulvárním tisku

Autorčino téma je velmi aktuální, promlouvající k situaci v současné mediální komunikaci, konkrétně v oblasti užívání expresivních jazykových prostředků v bulvárním tisku.

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. V té první autorka objasňuje základní pojmy z lexikologie (slovní zásoba, lexém, sousloví, frazém, idiom), definuje lexikologické disciplíny (etymologie, frazeologie aj.) a stručně pojednává o rozvrstvení slovní zásoby. V této části věnuje nejvíce pozornosti problematice expresivity. Na základě důkladného prostudování Zimovy a Bečkovy publikace jednak zevrubně seznamuje s principy, z nichž oba autoři vycházejí při klasifikaci a charakteristice jednotlivých typů expresivity (ty přitom dokládá příklady), jednak srovnává obě tato pojetí. Přitom velmi vyváženě a citlivě propojuje své originální formulace s parafrázovanými pasážemi z prací uvedených autorů.

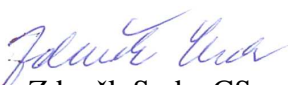
Nezbytnou součástí teoretické části je kapitola 1.3 Publicistika a publicistický styl, v níž autorka prokazuje dobrou orientaci v této stylové oblasti, ať už jde o její obecné znaky, či o fungování publicistické komunikace a jejích žánrů. Zvláštní pozornost pak věnuje výrazovým prostředkům, objasňuje mj. pojmy modelovost, automatizace a aktualizace výrazu a naznačuje některé další protichůdné tendence v současné mediální komunikaci. Pozornost pak autorka zužuje na oblast bulvárního tisku jako zdroje pro excerpce expresivních jazykových prostředků, konkrétně z deníků Aha! a Blesk, jež rovněž stručně charakterizuje.

Těžiště práce pak tvoří analýza zkoumaného jazykového materiálu, jenž je na základě Zimova pojetí klasifikace expresivity prezentován ve dvou obsáhlých skupinách, a to jako expresivita inherentní a expresivita adherentní, a v nich dále vnitřně bohatě členěn do typově homogenních podmnožin, a to opět podle Zimova třídícího systému.

Platnost tří hypotéz, stanovených před vlastním výzkumným šetřením, autorka vyhodnocuje v kapitole 3. Zde poukazuje i na skutečnost, že se v relaci k době, kdy vychází Zimova studie, z níž klasifikační soustavu přejímá, způsob vyjádření expresivity změnil a jako doklad jejího dynamického vývoje prezentuje některé odlišnosti, např. u hybridních složenin.

Autorka předkládá velmi solidní práci rovněž z hlediska jazykového. Respektuje normu odborného stylu, náležitě užívá terminologii, pouze na s. 15 uprostřed a na s. 16 (2. ř.) je terminologická nepřesnost („slovo základní“ namísto „slovo základové“). Není zřejmé, jak je v Závěru míněn obsah vyjádření „Tato práce by mohla sloužit k dalšímu rozboru.“. U sloves typu „sází“ doporučuji užívat ve 3. os. pl. ind. prez. akt. tvarů delších, tedy např. „vycházejí“ namísto „vychází“ (s.21). Na s. 30 (8. ř. zdola) je ojedinělý překlep.

Bakalářskou práci Michaely Mondekové, jejíž cíl byl, domnívám se, beze zbytku splněn, doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit ji klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
vedoucí práce

Rokycany 15. 7. 2018